

वा० रा०

॥ २५ ॥

सालाद्यावृक्षविशेषाः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इदं स्थलं पक्षिणा जटायुषा ॥ १९ ॥ २० ॥ संघातमृत्तिका यस्यां सा ॥ दीर्घैर्मस्करैर्वेणुभिः कृतवंशां कृतवंशकार्या ॥ २१ ॥
आस्तीर्येति तिर्यग्वंशपरिक्षेपोपरीतिशेषः ॥ दृढपाशावपाशितां दृढबंधनबद्धां ॥ २२ ॥ तलं भूतलं राघवस्यार्थे निवासं एकांतभूतं चकारेतिशेषः ॥ २३ ॥ सगत्वेति ॥ एवं संपा

आ० का०

सालैस्तालेस्तमालैश्चखर्जूरेः पनसैर्द्रुमैः ॥ नीवारैस्तिमिशैश्चैव पुन्नागैश्चोपशोभिताः ॥ १६ ॥ चूतैरशोकैस्तिलकैः केतकैरपि चंपकैः ॥
पुष्पगुल्मलतोपैतैस्तैस्तैस्तरुभिरावृताः ॥ १७ ॥ स्यंदनैश्चंदनैर्नीपैः पनसैर्लकुचैरपि ॥ धवाश्वकर्णखदिरैः शमीकिंशुकपाटलैः ॥ १८ ॥
इदं पुण्यमिदं रम्यमिदं बहुमृगद्विजं ॥ इह वत्स्यामसौ मित्रे सार्धमेतेन पक्षिणा ॥ १९ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण लक्ष्मणः परवीरहा ॥ अचिरे
णाश्रमं भ्रातुश्चकार सुमहाबलः ॥ २० ॥ पर्णशालां सुविपुलां तत्र संघातमृत्तिकां ॥ सुस्तंभां मस्करैर्दीर्घैः कृतवंशां सुशोभनां ॥ २१ ॥
शमीशाखाभिरास्तीर्य दृढपाशावपाशितां ॥ कुशकाशशरैः पर्णैः सुपरिच्छादितां तथा ॥ २२ ॥ समीकृततलारम्यां चकार सुमहाबलः ॥
निवासं राघवस्यार्थं प्रेक्षणीयमनुत्तमं ॥ २३ ॥ सगत्वा लक्ष्मणः श्रीमान्नदीं गोदावरीं तदा ॥ स्नात्वा पद्मानि चादाय सफलः पुनरागतः
॥ २४ ॥ ततः पुष्पबालिकृत्वा शांतिं च स यथाविधि ॥ दर्शयामास रामाय तदाश्रमपदं कृतं ॥ २५ ॥ स तं दृष्ट्वा कृतसौम्यमाश्रमं सहसीतया
राघवः पर्णशालायां हर्षमाहारयत्परं ॥ २६ ॥ सुसंहृष्टः परिष्वज्य बाहुभ्यां लक्ष्मणं तदा ॥ अतिस्निग्धं च गाढं च वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २७ ॥
प्रीतोस्मि ते महत्कर्मत्वया कृतमिदं प्रभो ॥ प्रदेयो यन्निमित्तं ते परिष्वंगो मया कृतः ॥ २८ ॥

दनानंतरमिति शेषः ॥ सफलः मार्गस्थवृक्षेभ्यो गृहीत
फलः ॥ २४ ॥ कृत्वा स्वयमेवेति शेषः ॥ शांतिं वास्तुशांतिं ॥ २५ ॥ आहारयत् प्राप्तवान् ॥ २६ ॥ २७ ॥ ईदृशे महति कर्मणि दातुं प्रदेयार्थ उचितः ॥ यन्निमित्तं यत्प्रदे
यनिमित्तं ते मया परिष्वंगः कृतो न्यस्य देयस्याभावात् ॥ २८ ॥

॥ २५ ॥